

Sygn. akt V.2 Ka 368/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

V Wydział Karny – Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Barbara Janecka

w obecności - - -

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2017 r.

sprawy:

R. G. /G./

syna R. i A.

ur. (...) w K.

obwinionego o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 13 ust. 2 Ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o Ruchu Drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 25 kwietnia 2017r. sygn. akt VI W 23/17

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia obwinionego R. G.

od popełnienia czynu z art. 97 kodeksu wykroczeń,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obwinionego R. G. kwotę 840 zł

(osiemset czterdzieści) złotych tytułem kosztów obrony z wyboru w postępowaniu odwoławczym,

III. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt V.2 Ka 368/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim uznał R. G. za winnego tego, że w dniu 14 listopada 2016r. w W. na ul. (...) przechodził przez jezdnię w miejscu zabronionym, tj. w odległości mniejszej niż 100 metrów

od oznakowanego przejścia dla pieszych i za to na mocy art. 97 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50zł. Na zasadzie art. 118 § 1 i § 4 kpw i art. 119 kpw zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w kwocie 30zł i wydatki w kwocie 100zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca obwinionego R. G. który zaskarżył wyrok w całości zarzucając :

1.obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 1 kodeksu wykroczeń przez bezpodstawne przyjęcie, że obwiniony R. G. popełnił czyn społecznie szkodliwy, podczas gdy z całości zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że opuszczenie ul.(...) w W. przez przejście na stronę Urzędu Miasta W. było najbezpieczniejszym sposobem uniknięcia niebezpieczeństwa polegającego na przebywaniu na jezdni i poszukiwaniu możliwości przejścia przez chodnik, w sytuacji , gdy przed zaparkowanym samochodem obwinionego znajdował się trawnik i nie było żadnego widocznego przejścia przez chodnik;

2.obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) art. 2 § 2 kodeksu postępowania karnego, w związku z art. 8 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, przez przyjęcie nieprawdziwych ustaleń faktycznych, że obwiniony miał możliwość przejścia przez trawnik znajdujący się za miejscami parkingowymi nie naruszając trawnika, bo wybrukowane przejście na chodnik znajdowało się obok jego pojazdu, co nie zostało w żaden sposób udowodnione, przyjęcie, że obwiniony skrócił sobie drogę przechodząc przez jezdnię, licząc na to, że jego zachowanie pozostanie niewykryte i zostanie bezkarny, w sytuacji, gdy obwiniony widział stojący przy Urzędzie Miasta W. radiowóz i nie wykazywał w ten sposób arogancji i lekceważenia, jak to być może zostało odebrane i ocenione zarówno przez interweniujących funkcjonariuszy Policji jak i Sąd Rejonowy,

b) art. 4 kodeksu postępowania karnego, w zw. z art. 8 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, przez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść obwinionego, przez przyjęcie, że treść relacji obwinionego pozostaje w oczywistej sprzeczności do zeznań funkcjonariuszy Policji M. P. i D. G., gdy zeznania te różnią się między sobą tylko oceną sytuacji, a nie samą sytuacją;

c) art. 5 § 2 kodeksu postępowania karnego, w związku z art. 8 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, przez rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść obwinionego, w szczególności dotyczących motywacji postępowania obwinionego, które oceniono jako naganne, w sytuacji, gdy nikt nie mógł wyjaśnić mu jak należy prawidłowo w danych okolicznościach , zapełnionego ciasno parkingu, opuścić samochód i przejść przez jezdnię tak, by nie narazić siebie na odpowiedzialność ani za przechodzenie przez jezdnię w miejscu niedozwolonym, ani za chodzenie po trawnikach, do którego nie miał możliwości dotarcia z uwagi na ciasno ustawione samochody, gdy opuszczając ulicę (...) nie spowodował zagrożenia bezpieczeństwa ruchu ani utrudnienia ruchu pojazdów, a opuszczając jezdnię poruszał się prostopadłe do osi jezdni, najkrótszą drogą zgodnie z art. 13 ustawy Prawo o ruchu drogowym;

3.błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, przez bezpodstawne przyjęcie, że obwiniony mógł opuścić jezdnię w inny sposób niż to uczynił , gdy z zeznań świadków i wyjaśnień obwinionego R. G. wynika, że było to jedyne możliwe, w danej sytuacji poprawne zachowanie na jezdni zgodne z zasadami bezpieczeństwa i porządku w komunikacji.

W oparciu o w/w zarzuty obrońca obwinionego wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

apelacja obrońcy obwinionego okazała się w pełni zasadna co musiało skutkować zmianą zaskarżonego wyroku i uniewinnieniem obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Jeżeli chodzi o stan faktyczny ustalony przez sąd I instancji to nie budzi on żadnych wątpliwości. Słusznie podnosi w swojej apelacji obrońca obwinionego

wskazując, że zgodnie z treścią art. 1 kodeksu wykroczeń „odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten, kto popełnia czyn społecznie szkodliwy zabroniony przez ustawę”. Ustawodawca obok wymogu bezprawności żąda dla odpowiedzialności prawnej szkodliwości społecznej danego zachowania. Jak słusznie wskazują komentatorzy nie można wykluczyć jej braku mimo bezprawności zachowania, co należy ustalić na podstawie okoliczności danego zdarzenia. W niniejszej sprawie obwiniony zaparkował samochód na parking przy ul. (...) w W. stał w miejscu gdzie nie było przejścia na chodnik mając na uwadze zaparkowane blisko jeden przy drugim samochody. Z zeznań funkcjonariuszy policji wynika, że sami mieli oni wątpliwości w jaki sposób obwiniony miał bezpiecznie opuścić parking. Skoro zatem funkcjonariusze policji mają wątpliwości co do sposobu bezpiecznego opuszczenia przez obwinionego parkinga trudno wymagać od obwinionego lub każdego innego obywatela podjęcia prawidłowej decyzji. Nie można wymagać od obywateli aby chcąc opuścić parking wybierali czy swoim zachowaniem popełnią wykroczenie z art. 144 kw (deptanie trawnika lub zieleńca) bądź wykroczenie z art. 97 kw (przechodzenie przez jezdnię w miejscu zabronionym. Z tych też względów uznając zasadności zarzutów apelacji obrońcy obwinionego dzieląc przytoczone na ich poparcie argumenty Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, zasadzając na jego rzecz zwrot kosztów obrony z wyboru w stosownej wysokości oraz obciążył kosztami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

SSO Sławomir Klekocki